

[Alfred Bøgh.]

minister i tale om en saglig og sammenhængende vurdering af den økonomiske udvikling og politik i vort samfund. Vi må jo ikke glemme, at den finanspolitiske virkning af de foreliggende lovforslag også må ses i forbindelse med, at indkrævningen af bidrag til den foreslåede efterlønsordning vil virke finanspolitisk strammende på aktivitet og beskæftigelse i det kommende år, hvor der ikke skal ske udbetalinger fra denne ordning. At denne stramning ikke formelt kommer til udtryk på statsfinanserne, er i denne henseende underordnet. Gennemførelsen af disse to sæt forslag, afgiftsforslagene og efterlønsordningen, vil — selv ud fra finansministerens egne tal — i deres virkninger svare til et overskud på statens drifts- og anlægsbudget på 800-900 mill. kr., og tager vi hensyn til vore korrektioner i skønnene, vil det vel nå op på i nærheden af en hel milliard kroner.

Der er her tale om en så voldsom stramning af de økonomiske vilkår i vort samfund, at vi vel sjældent eller aldrig har oplevet noget tilsvarende. Og det må i høj grad give anledning til overvejelser, om produktion og beskæftigelse virkelig kan bære denne belastning. Vi var meget gerne gået ind i saglige overvejelser af de mange spørgsmål, som her opstår, fordi det fremover kan betyde meget alvorlige problemer for vort samfund, og jeg forstår i virkeligheden ikke, at den højtærede finansminister tør vove sig ud i dette på så spinkelt et grundlag, som han tilsyneladende gør.

Jeg vil til sidst nævne et andet stort og alvorligt problem, som disse forslag uden videre lader ligge tilbage. Vi har nu set et af de klareste eksempler på den automatiske pristalsregulerings uheldige virkninger. Allerede inden pristalsportionen overhovedet er kommet til udbetaling, anser regeringen det for nødvendigt at inddrage en væsentlig del af den i øgede skatter, og vi har vel også allerede i dagspressen set træk i udviklingen, som peger henimod, at disse forslag meget nemt kan føre til, at løn- og prisskruen atter kommer i gang.

Jeg nævnte ved første behandling af disse lovforslag, at vi måske burde overveje noget i retning af en halvautomatisk pristalsregulering. Ingen af disse problemer har

regeringen taget op til en virkelig og saglig drøftelse; var det da ikke en idé, når nu regeringen har sit økonomiske råd og dets formandskab, at lade dette tage vor nuværende helautomatiske pristalsregulering og dens virkninger på vor økonomi op til vurdering?

Allerede til efteråret indledes næste runde af forhandlingerne på arbejdsmarkedet. Også derfor havde det været ønskeligt, om vi kunne være kommet frem til en saglig vurdering af pristalskruen og dens virkninger, men det er man altså ikke kommet ind på.

Vi beklager på dette som på de andre områder, som disse lovforslag berører, at regeringen ikke har været at få i tale for en samlet og saglig vurdering af vort lands økonomiske problemer og deres løsning. Vi kan ikke medvirke til disse forslags gennemførelse, fordi vi anser det for forkert på denne måde at dele den økonomiske politik op i løsrevne og isolerede foranstaltninger, der blot lader de virkelige problemer ligge tilbage.

I konsekvens af denne vor indstilling skal jeg ikke gå ind på de stillede ændringsforslag, men blot sige, at da vi ikke kan medvirke til lovforslagenes gennemførelse ved tredje behandling, vil vi undlade at stemme for ændringsforslagene.

Poul Møller: Det konservative folkeparti vil afholde sig fra at stemme om de ændringsforslag, som den højtærede finansminister har stillet i udvalget og her har fået tilslutning til fra regeringspartierne.

Hvad lovforslagene som helhed angår, fremgik det af første behandling, at det, den højtærede finansminister ønsker — og det er jo blevet understreget flere gange siden i offentlige udtalelser — er at få dækning for en udgiftsstigning, som han ikke regnede med, da finanslovforslaget blev udarbejdet for nogle måneder siden, en udgiftsstigning på 190 mill. kr. som følge af pristalsreguleringen.

Når vi nu skal prøve på at se, om den højtærede finansminister har rimeligt krav på øgede skatter og afgiftssatser til dækning af disse 190 mill. kr., vil det vel for det første være rigtigt at se på, hvad det er, den højtærede finansminister får ind ved det, han her foreslår. På årsbasis får han, hvis